

पूर्वाध्यायानि चायत्तपरममृतत्वमश्नुते इति ब्रह्मसाक्षात्कारस्य मोक्षहेतुत्वमुक्तं तत्र निर्गुणदर्शनं स्रगुणज्ञानपूर्वकमिति मत्वा सन्निहितं श्रीकृष्णं प्रागेव महर्षीणां मुखे आत्मयामिति जानन् राजाम निसंवादाय कृष्णतत्त्वं पृच्छति पितामहेत्यादिना ननु इह पुण्डरीकाक्षपदेन विषहमुपलक्ष्य तत्राच्युते त्वादिविशेषणमसंगतं न हि कृष्णशरीरं परादृष्टेरेवोत्यनमिति पक्षेऽपि परादृष्टानां जन्मविनाशवत्त्वात् तत्कृतविषहस्यापि तद्वत्त्वं प्रत्याख्यातुं शक्यं विषहाविवक्षायां त्वस्माकमप्यच्युतत्वादिकंसमानमिति किं पुण्डरीकाक्षेति विशेषणेनेति चेत् अत्र ब्रूमः भूबीजां कुरुतरुफलोपमानि पंचपरमेश्वररूपाणि शुद्धशबलसूत्रा विराड्विष्णुसंज्ञानि यथा पृथिव्यामोषधयः संभवन्तीति श्रौतदृष्टान्तानुगुण्येन भूतल्यायां चित्तितदनतिरिक्ता बीजादितुल्यामायाशबलादयः संति तत्र वक्ष्यामि तद्वत्त्वं अनेकबीजगर्भत्वाद् बीजां कुरुतरुभ्यो महतरं एवं विश्वाख्यविषहब्रह्मापि अनेकशबलादिगर्भत्वात् ईशसूत्रविराड्भ्यो महतरं अतएव च्छांदोग्ये आदित्यरूपं पुरुषं हिरण्यकेश इति विषहधर्मैर्विशेषयित्वा तस्य कंसामचगेणावितितदंगुलिपर्वत्वेन ऋक्सामशब्दाभिहितः कृत्स्नः प्रपंचो निष्ठापितः न च तस्यामूर्तेरनित्यत्वं शक्यं देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवतिसायदा उत्सन्नेतितदालोके सानित्याप्यभिधीयत इति जीवादृष्टानुरोधेन नित्याया अपितस्या आविर्भावतिरोभावावेउ

युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ पुण्डरीकाक्ष मच्युतं ॥ कर्तारमकृतं विष्णुभूतानां प्रभवाप्ययं ॥ १ ॥ नारायणं त्वर्षीकेशं गोविंदमपराजितं ॥ तत्त्वेन भरत श्रेष्ठश्रोतुमिच्छामि केशवं ॥ २ ॥ भीष्म उवाच श्रुतो यमर्थो रामस्य जामदग्न्यस्य जल्पतः ॥ नारदस्य च देवर्षेः कृष्णं द्वैपायनस्य च ॥ ३ ॥ असितो देवल स्नातवाल्मीकिश्च महतापाः ॥ मार्कण्डेयश्च गोविंदे कथयंत्यद्भुतं महत् ॥ ४ ॥ केशवो भरत श्रेष्ठ भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ पुरुषः सर्वमित्येव श्रूयते बहुधा विभुः ॥ ५ ॥ किंतु यानि विदुर्लोकबाह्येणः शार्ङ्गधन्वनि ॥ महात्मनि महाबाहो शृणु तानि युधिष्ठिर ॥ ६ ॥ यानि चाहुर्मनुष्येद्रये पुराणविदो जनाः ॥ कर्माणि त्विह गोविंदे कीर्तयिष्यामि तान्यहं ॥ ७ ॥ महाभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः ॥ वायुर्ज्योतिस्तथा चापः खंचगांचान्वकल्पयत् ॥ ८ ॥ स सृष्ट्वा पृथिवीं चैव सर्वभूतेश्वरः प्रभुः ॥ अप्सवेव भवनंचक्रे महात्मा पुरुषोत्तमः ॥ ९ ॥

तत्तिलयशब्देन व्यवर्हीयेते इत्येतस्यार्थस्य प्रतिपादकेनागमेन विरोधात् अत्र यद्वक्तव्यं तत्प्रागेवोक्तं तस्मात् पुण्डरीकाक्षेऽप्यच्युतत्वादिकं विशेषणं युज्यत एव तत्राच्युतं क्षयहीनं कर्तारं अर्थात् कार्यमात्रस्य अकृतं उत्पत्तिहीनं विष्णुव्यापकं बीजफलन्यायेन कारणस्यापिकारणत्वात् अतएव भूतानां विद्यदादीनां प्रभवाप्ययं योनिः ॥ १ ॥ अपराजितं देहादिधर्मैर्जरादिभिरितिशेषः ॥ २ ॥ जल्पतः जल्पात् वचनात् ॥ ३ ॥ महत् माहात्म्यं ॥ ४ ॥ भगवान् एष्वर्थस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः वैराग्यस्य च धर्मस्य षण्णां भगवद्गीतां नेत्युक्तं रूपपदुपवाच ईश्वरोत्तर्यामी प्रभुः राजवद्वहिः स्थित्वा नियता विभुर्व्यापकः ॥ ५ ॥ किं त्विति यानि कर्माणीत्युत्तरेण संबन्धः अनन्तमपि हरेर्माहात्म्यं लेशतो वक्ष्ये इति भावः ॥ ६ ॥ ७ ॥ भूतात्मेत्यादिना क्रमेण पदत्रयोक्तानां जीवेशशुद्धानां वाग्बादिमाहाभूतकल्पकत्वं सामानाधिकरण्याद्भेदश्चोक्तः ॥ ८ ॥ तत्र तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविश इति श्रुतामीक्षणादिप्रवेशांतामैशीं हृष्टिमाह स इति चान्त्वादीन् अप्सु आपः पुरुषवचस इति श्रुतेरब्बहुलेषु देहेषु ॥ ९ ॥